

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Pally, zástupce předsedy senátu JUDr. Stanislava Rizmana a přísedících JUDr. Vítězslava Pýši, JUDr. Vladimíra Macha, JUDr. Martina Mikysky a doc. JUDr. Jana Svatoně, CSc. při ústním jednání dne 9. 3. 2015 ve věci návrhu **okresního státního zástupce Plzeň - jih** ze dne 2. 12. 2014, sp. zn. 1 SPR 300/2014, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **Mgr. O. P.**, státního zástupce Okresního státního zastupitelství Plzeň - jih,

t a k t o :

- A.** Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněný

Mgr. O. P., nar. X,
státní zástupce Okresního státního zastupitelství Plzeň - jih,
bytem X

j e v i n e n , ž e

I.

jako státní zástupce Okresního státního zastupitelství Plzeň - jih byl nečinný při vyřizování věcí, které mu byly přiděleny ke zpracování, přičemž konkrétně:

1. ve věci vedené pod sp. zn. ZT 253/2006 po oznámení usnesení ze dne 13. 3. 2007, jímž přerušil trestní stíhání podle § 173 odst. 1 písm. c) trestního řádu, neboť obviněná I. K. nebyla pro duševní chorobu, která nastala až po spáchání činu, schopna chápat jeho smysl, v období od 20. 7. 2007 vůbec nezjišťoval, zda důvody přerušení trestního stíhání nadále trvají, v důsledku čehož bylo teprve dne 17. 10. 2014 zjištěno, že obviněná zemřela již dne X,
2. ve věci vedené pod sp. zn. ZN 1662/2009 v období od 14. 1. 2010 do 21. 10. 2014 nerozhodl o stížnosti H. D. proti usnesení Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Západočeského kraje, Územní odbor Správy kriminální policie a vyšetřování Cheb, ze dne 11. 12. 2009, č. j. KRPK-3379-38/TČ-2009-030281, kterým došlo k odložení této věci,
3. ve věci vedené pod sp. zn. ZN 1532/2010 v období od 7. 7. 2011 do 21. 11. 2014 neodstranil vady žádosti o právní pomoc do Velké Británie podle pokynů obsažených v přípisě Nejvyššího státního zastupitelství ze dne 28. 6. 2011, sp. zn. 2 NZN 319/2011,

4. ve věci vedené pod sp. zn. ZN 1383/2012 v období od 5. 3. 2013 do 3. 12. 2014 nerozhodl o návrhu Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Územní odbor Plzeň - venkov, ze dne 4. 3. 2013, č. j. KRPP-157511-11/TČ-2012-031181, na předání trestního řízení do Kamerunu,
5. ve věci vedené pod sp. zn. ZN 846/2013 v období od 11. 4. 2013 do 26. 11. 2014 nerozhodl o návrhu Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Územní odbor Plzeň - venkov, ze dne 8. 4. 2013, č. j. KRPP-46921-7/TČ-2013-031181, na podání žádosti o právní pomoc do Velké Británie,
6. ve věci vedené pod sp. zn. ZN 1593/2013 v období od 6. 6. 2014 do 8. 10. 2014 nerozhodl o návrzích na podání žádostí o právní pomoc do Lotyšska a Polska a v období od 1. 7. 2014 do 8. 10. 2014 nerozhodl o žádosti o prodloužení lhůty ke skončení prověřování do 30. 8. 2014, které podala Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Územní odbor Plzeň - venkov, pod sp. zn. KRPP-184320/TČ-2013-031181,
7. ve věci vedené pod sp. zn. ZN 900/2014 o návrzích na podání žádostí o právní pomoc do Německa a Polska učiněných Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Územní odbor Plzeň - venkov pod sp. zn. KRPP-79818/TČ-2014-031181, které obdržel dne 10. 6. 2014, rozhodl až dne 6. 10. 2014 ve vztahu k německému justičnímu orgánu a až dne 27. 11. 2014 ve vztahu k polskému justičnímu orgánu,
8. ve věci vedené pod sp. zn. ZN 610/2014 v období od 3. 7. 2014 do 6. 10. 2014 nerozhodl o podání A. H. ze dne 9. 6. 2014, které mělo být posouzeno jako žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu podle § 157a odst. 1 trestního řádu, nebo jako stížnost proti usnesení o odložení věci,

II.

při výkonu dozoru ve věci vedené u Okresního státního zastupitelství Plzeň - jih pod sp. zn. ZT 22/2014 nezjistil hrubé procesní pochybení vyšetřovatele spočívající v tom, že v rozporu s § 35 odst. 3 trestního řádu vypovídal jako svědek obhájce obviněného, a neučinil příslušné opatření k nápravě této vady, v důsledku čehož usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 9. 2014, č. j. 6 To 252/2014-607, bylo zrušeno rozhodnutí soudu prvního stupně a věc byla vrácena státnímu zástupci k došetření,

t e d y

ad I. a ad II.

zaviněně porušil povinnosti státního zástupce a zaviněným jednáním ohrozil důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství,

čímž spáchal

ad I. a ad II.

dvě kárná provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

a za to se mu ukládá

podle § 30 odst. 1 písm. c) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, kárné opatření **odvolání z funkce státního zástupce.**

B. Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněný

Mgr. O. P., nar. X

státní zástupce Okresního státního zastupitelství Plzeň - jih,
bytem X

z p r o š ť u j e s e

návrhu okresního státního zástupce Plzeň - jih ze dne 2. 12. 2014, sp. zn. 1 SPR 300/2014, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce v části

která mu kladla za vinu, že

v rozporu s povinností státního zástupce při výkonu své funkce odpovědně plnit své úkoly, zejména postupovat odborně, svědomitě a odpovědně, nestranně, spravedlivě a bez zbytečných průtahů při vyřizování své agendy stanovené § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství a současně s povinností plynoucí z ustanovení § 12e odst. 2 zákona o státním zastupitelství, podle něhož je povinen řídit se pokyny vedoucího státního zástupce nebo jím pověřeného státního zástupce, s výjimkou pokynu, který je v konkrétní věci v rozporu se zákonem, jako státní zástupce Okresního státního zastupitelství Plzeň - jih,

ve věci vedené pod sp. zn. ZN 1226/2013 dne 29. 4. 2014 Nejvyšší státní zastupitelství ČR, sp. zn. NZI 1615/2014, vrátilo Mgr. P. k doplnění žádost o mezinárodní justiční spolupráci spočívající v žádosti o převzetí trestní věci do Itálie; Mgr. P. do 8. 10. 2014 tento pokyn nesplnil,

čímž měl spáchat

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

protože

tento skutek není kárným proviněním.

Odůvodnění:

Dokazováním provedeným při ústním jednání byly zjištěny následující skutečnosti:

Ve věci vedené u Okresního státního zastupitelství Plzeň - jih pod sp. zn. ZT 253/2006 kárně obviněný usnesením ze dne 13. 3. 2007, které nabylo právní moci dne 25. 3. 2007, podle § 173 odst. 1 písm. c) trestního řádu přerušil trestní stíhání I. K., nar. X, pro pokračující trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), e) trestního zákona z roku 1961, kterého se obviněná měla dopustit tím, že v době od 30. 1. 2006 do 19. 2. 2006 natankovala pohonné hmoty v hodnotě 547,50 Kč a bez zaplacení odjela, odcizila tříramennou zahradní stojanovou lampu v hodnotě 4.500 Kč a odcizila dvě nástěnné kovové lampy a okrasnou vázu z bílého kamene v hodnotě 2.000 Kč, přičemž trestním příkazem Okresního soudu v Tachově ze dne 17. 2. 2005, sp. zn. 9 T 15/2005, který nabyl právní moci dne 16. 4. 2005, byla odsouzena pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a) trestního zákona z roku 1961 k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání deseti měsíců s podmíněným odkladem výkonu tohoto trestu na zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců. Obviněná totiž pro duševní chorobu, která nastala až po spáchání činu, nebyla schopna chápat smysl trestního stíhání, což bylo zjištěno ze závěru znaleckého posudku soudní znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, ze dne 3. 2. 2007. Poté kárně obviněný učinil ručně psaný záznam ze dne 20. 7. 2007 o tom, že kontaktoval policejní orgán s tím, že je nutné se znovu spojit s obviněnou a zvážit další lékařské vyšetření k jejímu duševnímu stavu.

V době od 6. 9. 2007 do 21. 1. 2014 měl kárně obviněný spis u sebe a pak ho třikrát založil na lhůtu. Po celé toto období vůbec nezjišťoval, zda důvody přerušování trestního stíhání nadále trvají. V důsledku této skutečnosti bylo teprve dne 17. 10. 2014 dotazem okresního státního zástupce na Centrální evidenci obyvatel Ministerstva vnitra zjištěno, že obviněná I. K. zemřela již dne X. Po vyžádání jejího úmrtního listu kárně obviněný usnesením ze dne 23. 12. 2014 trestní stíhání zastavil.

Ve věci vedené u Okresního státního zastupitelství Plzeň - jih pod sp. zn. ZN 1662/2009 Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Západočeského kraje, Územní odbor Správy kriminální policie a vyšetřování Cheb, usnesením ze dne 11. 12. 2009, č. j. KRPK-3379-38/TC-2009-030281, podle § 159a odst. 1 trestního řádu odložila věc podezření ze spáchání trestného činu pletichy při veřejné soutěži a dražbě podle § 128a odst. 1 trestního zákona z roku 1961, jehož se měl dopustit neznámý pachatel tím, že v souvislosti s výběrovým řízením vyhlášeným Městem Františkovy Lázně na odprodej nemovitosti zjednal některému soutěžiteli přednost nebo výhodnější podmínky na úkor oznamovatelky H. D. sdělením výše její finanční nabídky, kterou soutěžitelé skládali dne 21. 4. 2009 na bankovní účet zřízený Městem Františkovy Lázně, neboť ve věci nejde o podezření z trestného činu a není na místě věc vyřídit jinak.

Proti tomuto usnesení podala oznamovatelka H. D. stížnost, kterou kárně obviněný obdržel dne 14. 1. 2010. V době do 14. 1. 2014 měl spis u sebe a pak ho šestkrát založil na lhůtu. Po celé období od 14. 1. 2010 do v kárném návrhu uvedeného dne 21. 10. 2014 o stížnosti proti usnesení o odložení věci nerozhodl. Učinil tak až usnesením ze dne 2. 12. 2014, kterým stížnost H. D. jako nedůvodnou zamítl.

Ve věci vedené u Okresního státního zastupitelství Plzeň - jih pod sp. zn. ZN 1532/2010 kárně obviněný dne 31. 5. 2011 vypracoval žádost o právní pomoc do Velké Británie ve věci podezření ze spáchání přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku. Toho

se měl dopustit dosud neznámý pachatel tím, že v době od 14. 10. 2010 do 2. 11. 2010 nabízel na inzertním internetovém serveru prodej historického motocyklu, přičemž na tento inzerát reagoval poškozený P. B., který na základě následné emailové komunikace s osobou představující se jako H. B. zaslal bankovním převodem na účet vedený u bankovního domu se sídlem na území Velké Británie částku 7.275 €, zakoupený motocykl však neobdržel ani mu nebyly vráceny zaslané finanční prostředky a prodávající s ním přestal komunikovat. Britský justiční orgán byl konkrétně požádán o zjištění majitele bankovního účtu, na který poškozený zaslal předmětnou částku, o zjištění, zda k němu mají dispoziční právo další osoby, o zaslání výpisu z něho za období od 1. 10. 2010 do 30. 11. 2010, o zajištění podání vysvětlení majitele bankovního účtu či dalších disponentů, o ustanovení majitele motocyklu a provedení jeho výslechu a o učinění dalších potřebných úkonů.

Uvedenou žádost o právní pomoc následně kárně obviněný předložil Nejvyššímu státnímu zastupitelství, které ji však přípisem ze dne 28. 6. 2011, sp. zn. 2 NZN 319/2011 vrátilo zpět Okresnímu státnímu zastupitelství Plzeň - jih. V něm Nejvyšší státní zastupitelství poukázalo na to, že při uskutečňování právní pomoci v trestních věcech mezi Českou republikou a Velkou Británií byl zaveden přímý právní styk mezi justičními orgány dožadujícího státu a ústředními orgány dožádaného státu a že tedy předmětná žádost o právní pomoc má být zaslána přímo britskému ústřednímu orgánu. Před jejím odesláním však bylo podle Nejvyššího státního zastupitelství třeba žádost upravit podle pokynů, které byly v přípisu ze dne 28. 6. 2011, sp. zn. 2 NZN 319/2011, podrobně specifikovány.

Tento přípis kárně obviněný obdržel dne 7. 7. 2011, v době do 14. 1. 2014 měl spis u sebe a pak ho pětkrát založil na lhůtu. V období od 7. 7. 2011 kárně obviněný neodstranil vady žádosti o právní pomoc podle pokynů obsažených v přípisu Nejvyššího státního zastupitelství ze dne 28. 6. 2011, sp. zn. 2 NZN 319/2011. Učinil tak až dne 21. 11. 2014, kdy vyhotovil žádost o právní pomoc do Velké Británie a požádal tlumočnicka o provedení jejího překladu.

Ve věci vedené u Okresního státního zastupitelství Plzeň - jih pod sp. zn. ZN 1383/2012 Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Územní odbor Plzeň - venkov, přípisem ze dne 4. 3. 2013, č. j. KRPP-157511-11/TČ-2012-031181, podala návrh na předání trestního řízení do Kamerunu ve věci podezření ze spáchání přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, jehož se měli dopustit tři kamerunští občané tím, že od poškozené J. K. prostřednictvím společnosti Western Union postupně obdrželi v Kamerunu částku 53.000 Kč za prodej koně, který jí nabízeli formou inzerátu na internetovém portálu a následné emailové komunikace ve dnech 3. 9. 2012 až 8. 9. 2012, avšak zvíře jí nedodali ani jí nevrátili finanční prostředky.

Návrh na předání trestního řízení do ciziny kárně obviněný obdržel dne 5. 3. 2013, v době do 14. 1. 2014 měl spis u sebe a pak ho šestkrát založil na lhůtu. Po celé období od 5. 3. 2013 do podání kárného návrhu dne 3. 12. 2014 kárně obviněný o návrhu policejního orgánu na předání trestního řízení do Kamerunu nerozhodl. Dne 9. 12. 2014 požádal o stanovisko Nejvyšší státní zastupitelství, které mu sdělilo, že justiční orgány Kamerunu nebudou na případné převzetí trestního oznámení vůbec reagovat. Následně dne 30. 12. 2014 kárně obviněný policejnímu orgánu sdělil, že neshledal podmínky pro předání trestní věci do Kamerunu prostřednictvím Nejvyššího státního zastupitelství.

Ve věci vedené u Okresního státního zastupitelství Plzeň - jih pod sp. zn. ZN 846/2013 Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Územní odbor Plzeň - venkov, přípisem ze dne 8. 4. 2013, č. j. KRPP-46921-7/TČ-2013-031181, podala návrh na podání žádosti o mezinárodní pomoc do Velké Británie ve věci podezření ze spáchání přečinu

podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, jehož se měl dopustit neznámý pachatel tím, že v době od 4. 3. 2013 do 21. 3. 2013 prostřednictvím inzerce na internetovém portálu pod záminkou prodeje nakladače Bobcat 463 obdržel od poškozeného J. M. částku ve výši 104.609 Kč, která mu byla zaslána na účet vedený u bankovního ústavu ve Velké Británii, avšak nakladač poškozenému nedodal, finanční prostředky mu nevrátil a stal se nekontaktním. Britský justiční orgán měl být požádán o zjištění a případně provedení výsledků majitele a disponentů předmětného bankovního účtu a o zjištění dalších skutečností se k němu vztahujících. Následně usnesením ze dne 4. 6. 2013 policejní orgán věc podle § 159 odst. 5 trestního řádu odložil s tím, že bude-li mu doručena zpráva o výsledku mezinárodní právní pomoci využitelná pro další šetření, bude prověřování věci opět zahájeno.

Návrh na podání žádosti o mezinárodní právní pomoc kárně obviněný obdržel dne 11. 4. 2013, spis měl u sebe, dne 7. 6. 2013 dal pouze pokyn k vyznačení odložení věci a pak spis šestkrát založil na lhůtu. V období od 11. 4. 2013 kárně obviněný o návrhu policejního orgánu na podání žádosti o právní pomoc do Velké Británie nerozhodl. Tuto žádost vypracoval až dne 26. 11. 2014.

Ve věci vedené u Okresního státního zastupitelství Plzeň - jih pod sp. zn. ZN 1226/2013 kárně obviněný dne 31. 12. 2013 vypracoval žádost o převzetí trestního řízení v Italské republice ve věci podezření ze spáchání přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a zločinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 trestního zákoníku, kterých se měl dopustit dosud neznámý pachatel tím, že dne 26. 7. 2013 v Itálii využil výběru hotovosti poškozeného M. B. úvěrovou platební kartou a pomocí kopírovacího zařízení umístěného na bankomatu ji zkopíroval a z bankomatů v Hanoji ve Vietnamu prostřednictvím vyhotoveného padělku této karty dne 30. 7. 2013 neoprávněně třikrát vybral z účtu poškozeného částky v celkové výši 7.860,59 Kč. Následně kárně obviněný obstaral překlad žádosti o převzetí věci, včetně podstatných částí trestního spisu, do italštiny a předložil ji Nejvyššímu státnímu zastupitelství. To však přípisem ze dne 24. 4. 2014, sp. zn. NZI 1615/2014, žádost vrátilo zpět Okresnímu státnímu zastupitelství Plzeň - jih s pokynem na její úpravu a doplnění spisového materiálu.

Tento přípis kárně obviněný obdržel dne 29. 4. 2014 a dne 30. 6. 2014 uložil policejnímu orgánu doplnění úkonů trestního řízení do 18. 8. 2014. Ten tak učinil a přípisem ze dne 29. 7. 2014 podal znovu návrh na předání trestního řízení do ciziny. Na základě telefonické domluvy s kárně obviněným dále policejní orgán přípisem ze dne 15. 10. 2014 zaslal Okresnímu státnímu zastupitelství Plzeň - jih žádost společnosti CETELEM ČR a.s., aby pachatel trestné činnosti byl v Itálii stíhán, kterou bylo zapotřebí podle pokynu Nejvyššího státního zastupitelství rovněž obstarat. V období od 29. 4. 2014 až do v kárném návrhu uvedeného dne 8. 10. 2014 kárně obviněný nedoplnil žádost o převzetí trestního řízení podle pokynů obsažených v přípisě Nejvyššího státního zastupitelství ze dne 24. 4. 2014, sp. zn. NZI 1615/2014. Učinil tak dne 10. 11. 2014, kdy vyhotovil žádost o převzetí trestního řízení, kterou předložil ke kontrole Nejvyššímu státnímu zastupitelství.

Ve věci vedené u Okresního státního zastupitelství Plzeň - jih pod sp. zn. ZN 1593/2013 Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Územní odbor Plzeň - venkov, přípisy ze dne 5. 6. 2014, č. j. KRPP-184320-51 až 58/TČ-2013-031181, podala návrh na podání žádostí o mezinárodní pomoc do Lotyšska a Polska ve věci podezření ze spáchání přečinu podílnictví podle § 214 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, jehož se měl dopustit neznámý pachatel tím, že v době od 11. 1. 2013 do 24. 9. 2013 po získání přihlašovacích údajů k firemním účtům poškozených za použití internetového bankovníctví v několika případech odesílal nebo se pokusil odeslat z jejich účtu na různé bankovní účty vedené

v České republice platby, čímž způsobil škodu P. K. ve výši 105.570 Kč, společnosti CSK AGRO s. r. o. ve výši 972.626 Kč a společnosti Kovo Kasejovice Klima s. r. o. ve výši 1.705.652,97 Kč. Cizozemské justiční orgány měly být požádány o provedení výslechů několika státních příslušníků Lotyšska a Polska, kteří se zdržují na území těchto států. S ohledem na předpokládanou delší dobu vyřízení žádosti o právní pomoc dále policejní orgán přípisem ze dne 30. 6. 2014 požádal o prodloužení lhůty pro skončení prověřování do 30. 8. 2014.

Návrh na podání žádostí o mezinárodní právní pomoc kárně obviněný obdržel dne 6. 6. 2014 a žádost o prodloužení lhůty pro skončení prověřování dne 1. 7. 2014, avšak až do v kárném návrhu uvedeného dne 8. 10. 2014 o nich nerozhodl. Učinil tak až dne 7. 11. 2014, kdy policejnímu orgánu sdělil, že neshledal podmínky pro vyžádání právní pomoci z Lotyšska a Polska.

Ve věci vedené u Okresního státního zastupitelství Plzeň - jih pod sp. zn. ZN 900/2014 Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Územní odbor Plzeň - venkov, přípisy ze dne 10. 6. 2014, č. j. KRPP-79818-24 až 25/TČ-2014-031181, podala návrh na podání žádostí o mezinárodní pomoc do Spolkové republiky Německo a Polska ve věci podezření ze spáchání některého trestného činu uvedeného v hlavě V zvláštní části trestního zákoníku, jehož se měl dopustit neznámý pachatel tím, že vydávajíc se za dispečera rakouské firmy dne 7. 5. 2014 přijal od firmy S. R. objednávku přepravy z Hamburгу do Rietzu a Verony, zboží naložil v Hamburku na nákladní vozidlo s polskou registrační značkou, avšak na místo vykládek již zboží nedoručil. Cizozemské justiční orgány měly být požádány o provedení výslechů odpovědných zástupců společností se sídlem v Hamburгу, v jejichž prostorách mělo být zboží naloženo, jakož i výslechu provozovatele vozidla, na které měl být v Hamburгу náklad umístěn k přepravě.

Návrhy na podání žádostí o mezinárodní právní pomoc kárně obviněný obdržel dne 10. 6. 2014, teprve dne 6. 10. 2014 požádal o právní pomoc německý justiční orgán a dne 27. 11. 2014 vyhotovil i žádost o právní pomoc do Polska.

Ve věci vedené u Okresního státního zastupitelství Plzeň - jih pod sp. zn. ZN 610/2014 Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Územní odbor Plzeň - venkov, dne 30. 1. 2014 pod č. j. KRPP-9811-4/TČ-2014-031181, zahájila úkony trestního řízení ve věci podezření z přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, kterého se měla dopustit D. K., nar. X, tím, že v době od 27. 5. 2013 do 15. 8. 2013 v úmyslu se obohatit postupně pod záminkou tří ochranných zápisů do aury vylákala na poškozené A. H. částku převyšující 50.000 Kč, přičemž poskytování těchto služeb nabízela na internetových stránkách. Usnesením ze dne 28. 3. 2014 policejní orgán tuto věc podle § 159a odst. 1 trestního řádu odložil, neboť nešlo o podezření z trestného činu a nebylo na místě věc vyřídit jinak.

Dne 9. 6. 2014 obdrželo Krajské státní zastupitelství v Plzni nejasné podání poškozené, které nebylo ve stanovené lhůtě doplněno. Podle jeho obsahu bylo krajským státním zastupitelstvím vyhodnoceno jako žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu podle § 157a odst. 1 trestního řádu nebo jako stížnost proti usnesení policejního orgánu o odložení věci.

Toto podání obdržel kárně obviněný dne 3. 7. 2014 a rozhodl o něm až přípisem ze dne 6. 10. 2014. V něm poškozené sdělil, že její podání vyhodnotil jako žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu, který shledal správným a nezjistil v něm žádný nedostatek.

Ve věci vedené u Okresního státního zastupitelství Plzeň - jih pod sp. zn. ZT 22/2014 Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 22. 9. 2014, č. j. 6 To 252/2014 - 607, zrušil usnesení Okresního soudu Plzeň - jih ze dne 13. 8. 2014, č. j. 1 T 75/2014 - 583, o zastavení trestního stíhání, a znovu rozhodl tak, že podle § 188 odst. 1 písm. e) trestního řádu se vrací státnímu zástupci k došetření trestní věc obviněných P. B., nar. X, a V. Č., nar. X, pro pokus zločinu podvodu podle § 21 odst. 1 a § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku a zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, kterého se měli obvinění dopustit tím, že společně po předchozí vzájemné dohodě na fingování neexistujícího závazku V. Č. vůči P. B. v úmyslu uvést v omyl bývalou manželku V. Č., poškozenou Mgr. P. Č., na bližší nezjištěném místě v době od 23. 2. 2004 do 20. 3. 2012 uzavřeli mezi sebou smlouvu o půjčce částky 1.500.000 Kč účelově určené výhradně na dostavbu rodinného domu ve vlastnictví manželů V. a Mgr. P. Č. a za účelem zajištění tohoto předstíraného závazku vystavil V. Č. jako směnečný dlužník P. B. jako směnečnému věřiteli směnku na částku 1.500.00 Kč s datem splatnosti ke dni 31. 12. 2010, když předstíráním tohoto závazku a následným uplatněním směnky ze strany P. B. vůči V. Č. v rámci návrhu na vydání směnečného platebního rozkazu a při navazujícím exekučním řízení zamýšleli prolomit zúžení společného jmění manželů Č. ze dne 23. 2. 2004, kterým byl jejich rodinný dům určen do výlučného vlastnictví poškozené, a uspokojit tvrzenou směnečnou pohledávku z prodeje této nemovitosti, čímž měla být způsobena poškozené škoda ve výši 1.500.000 Kč.

Při přezkumu napadeného usnesení krajský soud mimo jiné zjistil, že v přípravném řízení došlo k závažné procesní vadě, kterou není možné odstranit v řízení před soudem, neboť bylo flagrantním způsobem porušeno ustanovení § 35 odst. 3 trestního řádu a tím i právo na obhajobu obviněného V. Č. Tento obviněný si totiž po zahájení trestního stíhání zvolil dne 13. 2. 2014 za obhájce advokáta JUDr. Z. V., který dne 27. 6. 2013 ve věci podal vysvětlení a měl v ní vypovídat jako svědek, což vyplývá i z podané obžaloby. Na tuto skutečnost měl reagovat policejní orgán i státní zástupce, který tuto záležitost s policistou osobně konzultovat, a v souladu s § 37a trestního řádu advokáta z obhajování vyloučit, což však neučinili. Tím, že obhajobu vykonávala osoba, která být obhájcem nemohla, nastala situace, jako by obviněný obhájce neměl. V důsledku toho došlo podle krajského soudu k porušení procesních předpisů a úkony, jichž se JUDr. Z. V. zúčastnil, je nutné považovat za nulitní.

Uvedená skutková zjištění vyplývají z obsahu spisů Okresního státního zastupitelství Plzeň - jih sp. zn. ZT 253/2006, sp. zn. ZN 1662/2009, sp. zn. ZN 1532/2010, sp. zn. ZN 1383/2012, sp. zn. ZN 846/2013, sp. zn. ZN 1226/2013, sp. zn. ZN 1593/2013, sp. zn. ZN 900/2014, sp. zn. ZN 610/2014 a sp. zn. ZT 22/2014, ze zápisu z pracovní porady Okresního státního zastupitelství Plzeň - jih konané ve dnech 8. a 10. 10. 2014, sp. zn. 1 SPR 32/2014, ze zápisu o kontrole spisů vyřizovaných kárně obviněným ze dne 23. 10. 2014, sp. zn. 1 SPR 260/2014, a ze zápisu z pracovní porady Okresního státního zastupitelství Plzeň - jih konané dne 13. 11. 2014, sp. zn. 1 SPR 32/2014.

Kárně obviněný ve vztahu k věcem vedeným pod sp. zn. ZT 253/2006, sp. zn. ZN 1662/2009, sp. zn. ZN 1532/2010, sp. zn. ZN 1383/2012 a sp. zn. ZN 846/2013 doznal, že se v nich dopustil velmi závažných průtahů a že je v tomto směru kárný návrh důvodný. Uvedené věci sice chtěl vyřídit, avšak nebyl toho v přiměřené době schopen, opakovaně spisy zakládal na pozdější lhůtu a rozhodnutí o nich stále odkládal. Věděl přitom, že se jedná o velice závadové věci, nicméně raději je odložil, než aby je vyřídil. Spisy několikrát založil na lhůtu i z toho důvodu, protože mu v kanceláři státního zastupitelství řekli, aby spisy nenechával u sebe, když ví, že v nich nerozhodne. Založení spisů na novou lhůtu mu umožnilo se ke spisům vrátit později, avšak z hlediska průtahů tento postup žádný smysl neměl. Uvedené

spisy nevyřídil přesto, že byly starší než výtky, které mu byly v minulosti uloženy za nečinnost při vyřizování jiných věcí.

Dále kárně obviněný uvedl, že ve věci sp. zn. ZT 253/2006 byla obviněná I. K. po přerušení trestního stíhání nekontaktní a policejní orgán nebyl schopen zjistit místo jejího pobytu. Spis proto dlouhodobě zakládal na lhůtu a trestní stíhání zastavil až na konci roku 2014 poté co bylo zpětně zjištěno, že obviněná již zemřela. Ve věci sp. zn. ZN 1662/2009 byla stížnost zamítnuta bezmála po pěti letech a stěžovatelce byl proto zaslán omluvný dopis. Věc sp. zn. ZN 1532/2010, v níž mu byla Nejvyšším státním zastupitelstvím vrácena žádost o mezinárodní právní pomoc kvůli zavedení přímého styku s britskými justičními orgány, nevyřídil v přiměřené době a učinil tak až po třech letech. Ve věci sp. zn. ZN 1383/2012 se žádost o předání řízení do Kamerunu nějakou dobu u něho zdržela a po konzultaci se státní zástupkyní Nejvyššího státního zastupitelství se rozhodl ji nepodat, neboť kvůli předchozím zkušenostem s kamerunskými justičními orgány nebylo možné očekávat, že by na ni vůbec zareagovaly. Ve věci sp. zn. ZN 846/2013 byl při vyřizování žádosti o právní pomoc do Velké Británie v prodlení více jak rok a půl a vypracoval ji až na konci roku 2014.

S níže uvedenou výjimkou kárně obviněný uznal důvodnost kárného návrhu i ve vztahu k věcem vedeným pod sp. zn. ZN 1226/2013, sp. zn. ZN 1593/2013, sp. zn. ZN 900/2014 a sp. zn. 610/2014, v nichž podle něho docházelo většinou k čtyřměsíčním průtahům, které nebyl schopen odstranit do října 2014. Na svou obhajobu uvedl, že v té době byl pracovní velmi zatížen, čerpal 10 dní dovolené, z níž část strávil na pracovišti, pak čerpali dovolenou okresní státní zástupce i státní zástupkyně, jíž zastupuje, takže na pracovišti zůstali jen dva státní zástupci, kteří se museli střídát při jednání u soudu. Ve věcech sp. zn. ZN 1226/2013, sp. zn. 1593/2013 a sp. zn. ZN 900/2014, které se týkaly návrhů na podání žádostí o mezinárodní justiční spolupráci do Itálie, Lotyšska, Polska a Německa, nakonec s určitým prodlením rozhodl. Návrh na podání žádosti o právní pomoc do Polska ve věci sp. zn. ZN 900/2014 původně přehlédl, nicméně pokyn k rozhodnutí o něm mu nebyl při pracovní poradě konané v říjnu 2014 uložen, takže v tomto směru nepovažuje kárný návrh za důvodný. Ve věci sp. zn. ZN 610/2014 pak podání A. H. vyřídil po třech měsících.

Kárně obviněný považoval kárný návrh za důvodný rovněž ve vztahu k věci vedené pod sp. zn. ZT 22/2014. Na svoji obhajobu však uvedl, že se jednalo o problematickou věc, v níž se mohla stát chyba každému. Podle sdělení policejního orgánu totiž mělo být pochybení spočívající v tom, že jako svědek vypovídal obhájce obviněného JUDr. Z. V., vyřešeno zvolením jiného obhájce, kterým byl syn tohoto advokáta se stejným jménem a příjmením. Jednalo se však o advokátního koncipienta, kterému tak mohla být udělena pouze substituční plná moc ze strany advokáta. Ta avšak nebyla v trestním spise založena, v důsledku čehož uvedené pochybení při zpracování obžaloby nezjistil. Po vrácení věci státnímu zastupitelství krajským soudem nedal soudu návrh na vyloučení advokáta JUDr. Z. V. z obhajoby, neboť vycházel z telefonické informace policejního orgánu, že zmocnění k zastupování obviněného synem tohoto advokáta nebylo omylem založeno do spisu. Nadále se tak domníval, že zde existuje řádná plná moc udělená jinému obhájci. Až v rámci výkonu dohledu nad postupem okresního státního zastupitelství v uvedené trestní věci bylo zjištěno, že obviněného stále obhajuje advokát, který vypovídal jako svědek, a že tak právo na obhajobu je i nadále porušováno. V návaznosti na toto zjištění pak byla zmíněná závada odstraněna.

Dále kárně obviněný uvedl, že se na státním zastupitelství zabývá hospodářskou trestnou činností a s ohledem na tuto mírně složitější agendu má oproti kolegům o něco nižší nápad. Je trochu pomalejší a vyřizování věcí mu trvá delší dobu, neboť je pro něho obtížnější přidělenou věc nastudovat a zpracovat. Nepovažuje se však za nerozhodného, spíše potřebuje delší čas

na vyřízení spisu. Subjektivně se cítí být v práci přetížen, nicméně uznává, že působí na státním zastupitelství s menším počtem věcí na jednotlivé státní zástupce, že mu jsou na pracovišti vytvořeny dobré podmínky a že má zde k dispozici vlastní kancelář s počítačem. V práci často zůstává i po pracovní době a tráví v ní i část dovolené. Vztahy s kolegy jsou korektní, snaží se jim pomáhat a spolupracuje s nimi, což se však zcela netýká jeho specializované agendy, které zcela nerozumějí, neboť se jí nezabývají. Okresní státní zástupce mu nabízel pomoc při vyřizování agendy, na což zřejmě náležitě nereagoval, neboť za ním nechodil a nežádal ho, aby něco vyřídil. Občas však za něho vedoucí státní zástupce napsal návrhy na potrestání nebo obžalobu.

Funkci státního zástupce se kárně obviněný rozhodl vykonávat, neboť jde o zajímavou práci a vždy ho bavilo přípravné trestní řízení. Na státní zastupitelství nastoupil rovnou po ukončení právnické fakulty a základní vojenské služby. Na způsob výkonu jeho funkce státního zástupce nemají negativní vliv osobní či rodinné poměry ani zdravotní stav. V případě setrvání v této funkci nemůže slíbit, že proti němu již nebude vedeno další kárné řízení, určitě by mu již však nebyly vytýkány závažné průtahy, které byly zjištěny ve věcech sp. zn. ZT 253/2006, sp. zn. ZN 1662/2009, sp. zn. ZN 1532/2010, sp. zn. ZN 1383/2012 a sp. zn. ZN 846/2013. Navíc cítí, že se jeho práce zintenzivňuje a zlepšuje, byť to tak navenek nemusí vypadat. V minulosti byl pověstný velkým množstvím spisů ve své kanceláři, avšak v současné době v ní má jen několik nevyřízených věcí. Kromě toho je dnes více kontrolován, takže případné nevyřízené věci by byly brzy zjištěny. Toto kárné řízení chápe jako svoji šanci a snažil by se vyvarovat toho, aby další již nemusel podstoupit. Zejména by si víc hlídal ty věci, ve kterých by hrozily závažné průtahy.

Konečně kárně obviněný uvedl, že si je svých závažných pochybení vědom, lituje jich a podle svých sil se je snažil odstranit, což se mu nakonec podařilo.

V návrhu na zahájení kárného řízení byla kárně obviněnému kladena za vinu nečinnost při vyřizování věcí vedených u Okresního státního zastupitelství Plzeň - jih pod sp. zn. ZT 253/2006, sp. zn. ZN 1662/2009, sp. zn. ZN 1532/2010, sp. zn. ZN 1383/2012, sp. zn. ZN 846/2013, sp. zn. ZN 1226/2013, sp. zn. ZN 1593/2013, sp. zn. ZN 900/2014 a sp. zn. ZN 610/2014. Podle skutkové věty kárného návrhu přitom kárně obviněný nerozhodl o věci sp. zn. ZT 253/2006 v období od 13. 3. 2007 do 17. 10. 2014, o věci sp. zn. ZN 1662/2009 v období od 14. 1. 2010 do 21. 10. 2014, o věci sp. zn. ZN 1532/2010 v období od 7. 7. 2011 do podání kárného návrhu, o věci sp. zn. 1383/2012 v období od 5. 3. 2013 do podání kárného návrhu, o věci sp. zn. ZN 846/2013 v období od 11. 4. 2013 do podání kárného návrhu, o věci sp. zn. ZN 1226/2013 v období od 29. 4. 2014 do 8. 10. 2014, o věci sp. zn. ZN 1593/2013 v období od 5. 6. 2014 do 8. 10. 2014, o věci sp. zn. ZN 900/2014 v období od 10. 6. 2014 zčásti do 6. 10. 2014 a zčásti do podání kárného návrhu a o věci sp. zn. ZN 610/2014 v období od 3. 7. 2014 do 6. 10. 2014.

Průtahy uvedené v návrhu na zahájení řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce je z hlediska kárného práva hmotného nutné považovat za jednotlivé dílčí útoky pokračujícího kárného provinění, neboť se jich měl kárně obviněný dopouštět v blízké časové souvislosti nečinnostmi při vyřizování více věcí, kterými zároveň měl porušovat své povinnosti státního zástupce. K nutnosti posuzování zaviněných průtahů určitého stupně závažnosti v průběhu vymezeného období, k nimž došlo ve více věcech, jako jednoho skutku a jednoho kárného provinění dospěla i dosavadní judikatura kárných soudů (srov. kupř. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 20. 9. 2006, sp. zn. 1 Skno 8/2006, a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2010, sp. zn. 13 Kss 2/2010).

Mezi znaky skutkové podstaty kárného provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství (dále též „zákon o státním zastupitelství“), jehož se státní zástupce dopouští nečinností při vyřizování věcí, nepatří výtky za průtahy v jiných věcech, které mu byly před podáním kárného návrhu uděleny písemně podle § 30 odst. 3 téhož zákona či ústně na pracovní poradě příslušného státního zastupitelství. Takové předchozí postihy státního zástupce za stejná pochybení tak nemají žádný vliv na kvalifikaci skutku a mohou být zohledněny jen při úvaze o druhu a výši kárného opatření. Z tohoto důvodu skutková věta rozhodnutí kárného senátu oproti návrhu na zahájení kárného řízení neobsahuje výčet jednotlivých výtek, které byly v minulosti kárně obviněnému uděleny za průtahy při vyřizování jiných věcí.

V trestním řádu ani v zákoně o státním zastupitelství není stanovena žádná lhůta, ve které by měl státní zástupce učinit příslušný úkon v rámci trestního řízení. Nicméně podle § 2 odst. 4 trestního řádu a § 2 odst. 2 zákona o státním zastupitelství musí státní zastupitelství projednávat trestní věci urychleně bez zbytečných průtahů a při výkonu své působnosti dbát na to, aby každý jeho postup byl rychlý. V souladu s těmito obecnými zásadami Okresní státní zastupitelství Plzeň - jih odděleně sleduje nevyřízené nevazební a nerizikové věci v rejstříku ZT starší 1 až 2 roků, starší 6 měsíců do 1 roku a starší 3 měsíců do 6 měsíců a v rejstříku ZN starší 1 roku, starší 6 měsíců do 1 roku a starší 2 měsíců do 6 měsíců, jak je zřejmé ze zápisu z pracovní porady konané ve dnech 8. a 10. 10. 2014, sp. zn. 1 SPR 32/2014, ze zápisu o kontrole spisů vyřizovaných kárně obviněným ze dne 23. 10. 2014, sp. zn. 1 SPR 260/2014, a ze zápisu z pracovní porady konané dne 13. 11. 2014, sp. zn. 1 SPR 32/2014. Také kárně obviněný uvedl, že se na tomto státním zastupitelství rozhoduje maximálně ve dvouměsíční lhůtě i o stížnostech, jež se evidují v rejstříku ZT. Navíc z jeho výpovědi, závěrečné řeči navrhovatele při jednání kárného senátu, ze statistického přehledu o zatíženosti jednotlivých okresních státních zastupitelství v obvodu působnosti Krajského státního zastupitelství v Plzni za roky 2008 až 2014 a ze statistického přehledu o zatíženosti jednotlivých okresních státních zastupitelství v České republice za rok 2010, jimiž kárný soud také provedl dokazování, vyplývá, že zatíženost státních zástupců Okresního státního zastupitelství Plzeň - jih je nižší, než u jiných státních zastupitelství.

Za nečinnost dosahující intenzity kárného provinění je tak nepochybně nutné považovat situaci, kdy státní zástupce ve více věcech od obdržení příslušného podání neučiní relevantní úkon ve lhůtě tří měsíců u věcí zapsaných v rejstříku ZT a ve lhůtě dvou měsíců u věcí zapsaných v rejstříku ZN. Není přitom rozhodné, zda ve třetím čtvrtletí roku 2014 byl kárně obviněný skutečně velmi pracovně zatížen a musel zastupovat i své dva kolegy, neboť se jedná o situaci, která je v činnosti státního zastupitelství naprosto obvyklá.

Ve věci vedené pod sp. zn. ZN 1226/2013 obdržel kárně obviněný dne 29. 4. 2014 přípis Nejvyššího státního zastupitelství, kterým byla vrácena žádost o převzetí trestního řízení v Itálii s pokynem na její úpravu a doplnění spisového materiálu. Dne 30. 6. 2014, tedy následující pracovní den po konci dvouměsíční lhůty, který připadl na neděli, uložil policejnímu orgánu doplnění úkonů trestního řízení. Ten přípisem ze dne 29. 7. 2014 podal opětovný návrh na předání trestního řízení do ciziny, nicméně na základě telefonického pokynu dále dne 15. 10. 2014 zaslal okresnímu státnímu zastupitelství žádost společnosti CETELEM ČR a. s. o stíhání pachatele v Itálii. Za této situace nemohl kárně obviněný splnit pokyn Nejvyššího státního zastupitelství k doplnění žádosti o mezinárodní justiční spolupráci do dne 8. 10. 2014, jak je mu v kárném návrhu kladeno za vinu. Navíc, i kdyby se vycházelo z toho, že kárně obviněný doplněnou žádost o převzetí trestního řízení předal Nejvyššímu státnímu zastupitelství dne 10. 11. 2014, nemohl se dopustit průtahy, neboť od obdržení posledního podkladu nutného pro zpracování této žádosti by neuplynula lhůta ani jednoho měsíce.

Postup kárně obviněného ve věci sp. zn. ZN 1226/2013 tedy není kárným proviněním. Tento dílčí útok pokračujícího kárného provinění, který byl v návrhu na zahájení kárného řízení kladen kárně obviněnému za vinu, se přitom z hlediska kárného práva procesního považuje za samostatný skutek, jak vyplývá z ustanovení § 12 odst. 12 trestního řádu za použití § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů“). Proto v uvedené části musel být kárně obviněný návrhu na zahájení kárného řízení zproštěn.

Naproti tomu k nečinnosti při vyřizování věci vedené pod sp. zn. ZT 253/2006 zcela jistě došlo, neboť v ní kárně obviněný v období od 20. 7. 2007 do 17. 10. 2014 vůbec nezjišťoval, zda důvody přerušení trestního stíhání obviněné I. K. nadále trvají. Doba, v níž se měl kárně obviněný těmito důvody zabývat, přitom nemohla započít již dne 13. 3. 2007, jak se uvádí v kárném návrhu, neboť v něm bylo usnesení o přerušení trestního stíhání teprve vyhotoveno. Tato doba začala běžet až dne 20. 7. 2007, ve kterém kárně obviněný učinil ručně psaný záznam do spisu o tom, že kontaktoval policejní orgán a uložil mu povinnost se spojit s obviněnou a zvážit další lékařské vyšetření k jejímu duševnímu stavu. Po tomto datu byla do spisu založena žádost ustanoveného obhájce obviněné ze dne 10. 10. 2008 o přiznání odměny a náhrady hotových výdajů a nenacházejí se v něm žádné další písemnosti, jež by potvrzovaly obhajobu kárně obviněného, že obviněná I. K. byla po přerušení trestního stíhání nekontaktní a že policejní orgán nebyl schopen zjistit místo jejího pobytu. Navíc za takové situace si měl kárně obviněný, stejně jak později učinil navrhovatel, primárně obstarat výpis z Centrální evidence obyvatel Ministerstva, z něhož by daleko dříve zjistil, že obviněná I. K. v mezidobí zemřela.

Nečinnost při vyřizování věci představuje skutek trvajících, jehož podstatou je udržování protiprávního stavu. Dvouletá lhůta od spáchání takového trvajících kárného provinění, jejímž marným uplynutím podle § 29 zákona o státním zastupitelství zaniká kárná odpovědnost státního zástupce, tedy počíná běžet až okamžikem ukončení protiprávního stavu, který nastává učiněním relevantního úkonu při vyřizování dané věci. Lhůta pro zánik odpovědnosti za kárné provinění tak zůstává zachována i v případě, že je kárný návrh podán i pro nečinnost předcházející okamžiku, od něhož lhůta pro zánik kárné odpovědnosti začala plynout, pokud nečinnost k uvedenému okamžiku trvala. (srov. kupř. rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 8. 8. 2003, sp. zn. Ds 9/2003, ze dne 3. 12. 2004, sp. zn. Ds 13/2004, a ze dne 9. 11. 2007, sp. zn. 1 Ds 17/2007). V posuzované kárné věci byl podán kárný návrh dne 3. 12. 2014, takže lhůta pro zánik kárné odpovědnosti začala plynout dne 3. 12. 2012. K tomuto okamžiku nečinnost ve věci sp. zn. ZT 253/2006 trvala, takže kárný senát mohl při jejím časovém vymezení zahrnout do skutkové věty svého rozhodnutí i období od 20. 7. 2007.

Stejným způsobem postupoval i ve věci sp. zn. ZN 1662/2009, ve které v souladu s kárným návrhem vymezil nečinnost kárně obviněného při rozhodování o stížnosti H. D. proti usnesení policejního orgánu o odložení věci obdobím od 14. 1. 2010 do 21. 10. 2014. Z hlediska vymezení trvání průtahů není přitom rozhodné, že kárně obviněný o uvedené stížnosti rozhodl až dne 2. 12. 2014, neboť uvede-li navrhovatel v návrhu na zahájení kárného řízení kratší dobu průtahů, než vyplývá z předmětného spisu, je kárný soud tímto návrhem vázán a nemůže k tíži kárně obviněného činit takové změny, které by zhoršily jeho postavení oproti kárnému návrhu (srov. rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 22. 10. 2004, sp. zn. 2 Ds 10/2004).

Ve věci sp. zn. ZN 1532/2010 kárný senát oproti návrhu na zahájení kárného řízení dospěl k závěru, že nečinnost při odstraňování vady žádosti o právní pomoc do Velké Británie podle pokynů Nejvyššího státního zastupitelstva netrvala od 7. 7. 2011 do podání kárného návrhu, nýbrž jen do dne 21. 11. 2014, ve kterém kárně obviněný tuto žádost vyhotovil a požádal tlumočnicka o její překlad.

Ve věci sp. zn. ZN 1383/2012 nerozhodl kárně obviněný o návrhu policejního orgánu na předání trestního řízení do Kamerunu v období od 5. 3. 2013 do dne 3. 12. 2014, jak se uvádí i v kárném návrhu. Za ukončení nečinnosti je považován právě den podání kárného návrhu, i pokud průtah ve spisech pokračoval také po tomto datu (srov. rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 9. 11. 2007, sp. zn. 1 Ds 17/2007). Z hlediska vymezení nečinnosti tak není podstatné, že kárně obviněný rozhodl o uvedeném návrhu až dne 30. 12. 2014. Na závěru o průtazích při vyřizování uvedené věci pak nemůže nic změnit ani skutečnost, že kárně obviněný neshledal podmínky pro předání trestní věci do Kamerunu, neboť i takový postup představuje rozhodnutí o návrhu policejního orgánu, který měl být učiněn ve dvouměsíční lhůtě od jeho doručení státnímu zastupitelství.

Ve věci sp. zn. ZN 846/2013 kárný senát oproti návrhu na zahájení kárného řízení vymezil nečinnost při rozhodování o návrhu policejního orgánu na podání žádosti o právní pomoc do Velké Británie obdobím od 11. 4. 2013 do 26. 11. 2014, a nikoliv do podání kárného návrhu, neboť kárně obviněný tuto žádost vypracoval již v uvedený den.

Ve věci sp. zn. ZN 1593/2013 kárně obviněný nerozhodl o návrzích policejního orgánu na podání žádosti o právní pomoci do Lotyšska a Polska v období od 6. 6. 2014 do v kárném návrhu uvedeného 8. 10. 2014 a v období od 1. 7. 2014 do v kárném návrhu uvedeného dne 8. 10. 2014 nerozhodl o žádosti o prodloužení lhůty ke skončení prověřování. Jak již bylo zmíněno, není z hlediska vymezení trvání tohoto průtahu podstatné, že tak kárně obviněný učinil až dne 7. 11. 2014.

Ve věci sp. zn. ZN 900/2014 kárný senát ve shodě s návrhem na zahájení kárného řízení vymezil nečinnost kárně obviněného při rozhodování o návrhu policejního orgánu na podání žádosti o právní pomoc do Německa obdobím od 10. 6. 2014 do 6. 10. 2014. Oproti kárnému návrhu však dospěl k závěru, že nečinnost při rozhodování o návrhu policejního orgánu na podání žádosti o právní pomoc do Polska netrvala od 10. 6. 2014 do podání kárného návrhu, nýbrž do dne 27. 11. 2014, kdy kárně obviněný tuto žádost vyhotovil. Nečinnost při vyřizování žádosti o mezinárodní justiční spolupráci s polským justičním orgánem byla kárně obviněnému kladena za vinu i v bodě III. kárného návrhu s dovětkem, že tímto průtahem nebyl splněn pokyn z předchozí pracovní porady ze dne 10. 10. 2014. Takový pokyn však nebyl kárně obviněnému uložen, což uvedl i navrhovatel při jednání kárného senátu ve své závěrečné řeči. Navíc, i kdyby ho kárně obviněný obdržel, nic to neměnilo na skutečnosti, že nečinnosti při vyřizování návrhu na podání žádosti o právní pomoc do Polska byla odstraněna až dne 27. 11. 2014. Kárný senát proto ve vztahu k tomuto průtahu zahrnul do skutkové věty svého rozhodnutí pouze údaj o jeho trvání.

Konečně ve věci sp. zn. ZN 610/2014 kárný senát ve shodě s návrhem na zahájení kárného řízení učinil závěr, že nečinnost kárně obviněného při rozhodování o podání A. H. trvala od 3. 7. 2014 do 6. 10. 2014.

Při vyřizování věcí vedených u Okresního státního zastupitelství Plzeň - jih pod sp. zn. ZT 253/2006, sp. zn. ZN 1662/2009, sp. zn. ZN 1532/2010, sp. zn. ZN 1383/2012, sp. zn. ZN 846/2013, sp. zn. ZN 1593/2013, sp. zn. ZN 900/2014 a sp. zn. ZN 610/2014, tedy došlo k nečinnostem přesahujícím dobu tří měsíců, jež tak z výše uvedených důvodů dosahují intenzity kárného provinění. Těchto osm průtahů tvoří dílčí útoky jednoho skutku, kterým kárně obviněný zaviněně porušil své povinnosti při výkonu funkce státního zástupce odpovědně plnit své úkoly a postupovat odborně, svědomitě a bez zbytečných průtahů, které jsou stanoveny v § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství. Kárně obviněný tímto zaviněným jednáním ohrozil

těž důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství, neboť ta byla v očích odborné a laické veřejnosti nepochybně snížena neodůvodněnými a velmi závažnými průtahy při vyřizování přidělených věcí. V daném případě se jednalo o zavinění ve formě nepřímého úmyslu, kdy kárně obviněný věděl, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn. Svých průtahů při vyřizování uvedených věcí si totiž byl nepochybně dobře vědom, rozhodnutí o nich neustále odkládal a v případech dlouhodobých nečinností dokonce příslušné spisy opakovaně zakládal na novou lhůtu, aby je vyřídil v pozdější době. Musel být proto srozuměn s tím, že se dopouští průtahů, porušuje tak své povinnosti státního zástupce a ohrožuje důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství. Je tedy zřejmé, že nečinnostmi při vyřizování osmi věcí uvedenými v bodě I. rozhodnutí kárného senátu se kárně obviněný dopustil pokračujícího kárného provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství.

Dále kárně obviněný při výkonu dozoru ve věci vedené u Okresního státního zastupitelství Plzeň - jih pod sp. zn. ZT 22/2014 nezjistil hrubé procesní pochybení učiněné v přípravném řízení, které spočívalo v tom, že v rozporu s § 35 odst. 3 trestního řádu vypovídal jako svědek JUDr. Z. V., který byl obhájcem obviněného V. Č. V důsledku neprovedení příslušného opatření k nápravě této vady krajský soud věc vrátil k došetření státnímu zástupci s tím, že bylo porušeno právo obviněného na obhajobu a že jsou nulitní všechny úkony, jichž se zúčastnil JUDr. Z. V. Tímto jednáním nedošlo k nečinnosti při vyřizování věci, takže ho nelze považovat za jeden z dílčích útoků pokračujícího kárného provinění uvedeného v bodě I. rozhodnutí kárného senátu a musí být na něho z hlediska kárného práva hmotného nahlíženo jako na samostatný skutek. Jím se kárně obviněný dopustil závažné procesní chyby mající za následek porušení jedné ze základních zásad trestního řízení a částečné znehodnocení výsledků přípravného řízení. Toto pochybení přitom není možné omluvit akceptací obhajoby kárně obviněného, podle níž měl být policejním orgánem ujistěn o tom, že obviněného již nadále nezastupuje advokát JUDr. Z. V., nýbrž jeho syn, který však byl pouze advokátním koncipientem, jak se ukázalo později. Kárně obviněný si totiž měl nejpozději před podáním obžaloby ověřit, zda tato osoba je skutečně advokátem a může být obhájcem obviněného, aby se ujistil, že zmíněná závažná procesní vada byla skutečně odstraněna.

I skutek uvedený v bodě II. rozhodnutí kárného senátu je proto nutné právně kvalifikovat jako kárné provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství. Jím kárně obviněný zaviněně porušil ustanovení § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství, podle něhož je státní zástupce při výkonu funkce povinen odpovědně plnit své úkoly a postupovat odborně a svědomitě. Také tímto svým zaviněným jednáním kárně obviněný současně ohrozil důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství, neboť ta byla nepochybně degradována jeho závažným pochybením, jež vedlo až k nutnosti vrácení věci státnímu zástupci k došetření krajským soudem. S ohledem na obhajobu kárně obviněného se v tomto případě jednalo o zavinění ve formě nevědomé nedbalosti. Kárně obviněný totiž nevěděl, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem, neboť se domníval, že v příslušné trestní věci již byla napravena vada přípravného řízení spočívající v tom, že jako svědek vypovídal obhájce obviněného. Vzhledem ke své funkci státního zástupce však kárně obviněný o trvání tohoto neústavního a nezákonného stavu nepochybně vědět měl a mohl. S ohledem na porušení základní zásady trestního řízení a na vážné následky této vady přitom dosahuje intenzita nedbalosti kárně obviněného natolik vysokého stupně, že je nutné ji označit za nedbalost hrubou.

S ohledem na všechny tyto skutečnosti je tedy možné konstatovat, že kárně obviněný skutky uvedenými v bodě I. a II. rozhodnutí kárného senátu spáchal dvě kárná provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství.

Při úvaze o druhu a výměře kárného opatření kárný senát přihlédl k závažnosti kárných provinění a k osobě kárně obviněného.

V neprospěch kárně obviněného předně svědčí to, že se dopustil dvou kárných provinění, která spočívala v úmyslných dlouhodobých nečinnostech při vyřizování více věcí a v přehlédnutí hrubého procesního pochybení vyšetřovatele při výkonu dozoru nad zákonností v přípravném řízení. K průtahům přitom došlo v celkem osmi trestních věcech, z nichž kárně obviněný vyřídil jednu po více než sedmi letech, jednu téměř po pěti letech, jednu po více než třech letech, jednu téměř po dvou letech a jednu po více než osmnácti měsících. Navíc všech osm věcí, ve kterých docházelo k nečinnostem, mohl kárně obviněný velmi snadno a rychle vyříditi, aniž by to mělo negativní dopad na zpracovávání jeho další agendy. Ve všech těchto případech totiž stačilo k odstranění nečinnosti učinit jeden relativně jednoduchý úkon v řádu minut, maximálně hodin, který spočíval v dotazu na centrální evidenci obyvatel, ve vyhotovení rozhodnutí o stížnosti proti usnesení policejního orgánu o odložení věci či v přezkoumání jeho postupu podle § 157a trestního řádu a v rozhodnutí o podání, nepodání či odstranění vady žádosti o mezinárodní justiční spolupráci. Kárně obviněný však takový úkon neučinil, rozhodnutí neustále odkládal na pozdější dobu a u pěti dlouhodobých průtahů dokonce příslušné spisy opakovaně založil na novou lhůtu, aby je nemusel mít u sebe v kanceláři a mohl si sám před sebou zdůvodnit, že je ještě nevyřídil. Následkem nesplnění povinnosti kárně obviněného při výkonu dozoru pak došlo k flagrantnímu porušení práva na obhajobu.

Průtahy převyšující jeden rok nepochybně velmi negativně ovlivnily délku přípravného řízení a otálení kárně obviněného při rozhodování o návrzích policejního orgánu na podání žádosti o mezinárodní justiční spolupráci zbytečně zkomplikovalo průběh prověřování a ztížilo postavení poškozených. V důsledku neodstranění procesního pochybení spočívajícího v tom, že jako svědek vypovídal obhájce obviněného, pak došlo k vrácení věci do stádia přípravného řízení soudem druhého stupně a k částečnému znehodnocení dosavadních výsledků trestního stíhání, což je v rozporu nejen se zásadou práva na obhajobu, nýbrž i s hlediskem hospodárnosti řízení. Nelze tedy souhlasit s obhajobou kárně obviněného, že uvedenými skutky nedošlo k žádným závažným následkům.

Kárně obviněnému přitěžuje i liknavost při odstraňování průtahů ve věcech vedených pod sp. zn. ZT 253/2006, sp. zn. ZN 1532/2010, sp. zn. ZN 1383/2012 a sp. zn. ZN 846/2013 po jejich zjištění navrhovatelem při kontrole spisů ze dne 21. 10. 2014. V zápisu o této kontrole byla kárně obviněnému stanovena lhůta pro vyjádření k zjištěným závadám do 3. 11. 2014, takže s ohledem na zmíněnou snadnost a časovou nenáročnost odstranění jednotlivých průtahů mohl relevantní úkony ve všech těchto čtyřech věcech učinit nejpozději do dvou pracovních dnů.

Kárně obviněný si však ve věci sp. zn. ZT 253/2006 vyžádal úmrtí list obviněné I. K. až dne 10. 11. 2014, obdržel ho o osm dní později, dne 5. 12. 2014 vyhotovil usnesení o pokračování trestního stíhání a o jeho zastavení rozhodl usnesením ze dne 23. 12. 2014, které nabylo právní moci dne 9. 1. 2015. Do dne 11. 2. 2015 pak toto usnesení se spisovým materiálem nezaslal na Krajské státní zastupitelství a Nejvyšší státní zastupitelství ani nerozhodl o žádosti ustanoveného obhájce na přiznání odměny a náhrady hotových výdajů, kterou obdržel dne 20. 1. 2015. Ve věci sp. zn. ZN 1532/2010 kárně obviněný vyhověl žádost o právní pomoc do Velké Británie podle pokynů Nejvyššího státního zastupitelství až dne 21. 11. 2014. O návrhu policejního orgánu na předání trestního řízení do Kamerunu ve věci sp. zn. ZN 1383/2012 nerozhodl kárně obviněný do podání kárného návrhu dne 3. 12. 2014. Ve věci sp. zn. ZN 846/2013 pak žádost o právní pomoc do Velké Británie vypracoval až dne 26. 11. 2014.

Ve věci sp. zn. ZT 22/2014 provedlo Krajské státní zastupitelství v Plzni dne 9. 1. 2015 pod sp. zn. 1 KZT 311/2014-28 v rámci dohledu nad postupem okresního státního zastupitelství přezkum spisového materiálu a zjistilo, že obviněného V. Č. i nadále v rozporu s § 35 odst. 3 trestního řádu obhajuje advokát JUDr. Z. V. a že tak nebyl splněn pokyn obsažený v usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 9. 2014, č. j. 6 To 252/2014 - 607. Kárně obviněný při vrácení věci policejnímu orgánu přitom zcela nepřipadně uvedl, že po část vyšetřování obhajoval obviněného advokát Mgr. Z. V. a že z trestního spisu není zřejmé, zda se tak stalo na základě plné moci udělené obviněným či v rámci substituční plné moci udělené JUDr. Z. V., a proto je třeba zjistit aktuální stav obhajoby. Již pouhým nahlédnutím do seznamu advokátů na webových stránkách České advokátní komory je však zřejmé, že Mgr. Z. V., který se skutečně fyzicky účastnil úkonů po zahájení trestního stíhání obviněného V. Č., je toliko advokátním koncipientem JUDr. Z. V., takže pokyn udělený kárně obviněným policejnímu orgánu je nesmyslný. Dále krajské státní zastupitelství upozornilo na nedostatečné prověření skutečností tvrzených poškozenou, neprovedení úkonů uložených krajským soudem, průtahy zapříčiněné státním zástupcem a ne zcela správnou právní kvalifikaci jednání obviněných.

Všechna tato pochybení při výkonu dozoru ve věci sp. zn. ZT 22/2014 navrhopatel kárně obviněnému podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství písemně vytknul dne 9. 2. 2015 pod sp. zn. 1 SPR 85/2015, což je další skutečnost svědčící v jeho neprospěch.

Uvedený způsob vyřizování věci kárně obviněným po zjištění jeho pochybení vyplývá z aktualizovaného záznamu o vyřizování věci ze dne 2. 12. 2014, sp. zn. 1 SPR 300/2014, ze záznamu o kontrole odstraňování závad a nedostatků ze dne 11. 2. 2015, sp. zn. 1 SPR 300/2014, které vyhotovil navrhopatel, jakož i z fotokopii spisů sp. zn. ZT 253/2006, sp. zn. ZN 1532/2010, sp. zn. ZN 1383/2012, sp. zn. ZN 846/2013 a sp. zn. ZT 22/2014.

Podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství bylo kárně obviněnému v minulosti uděleno ještě dalších šest písemných výtek, jak vyplývá ze spisů sp. zn. 1 SPR 233/2009, sp. zn. 1 SPR 174/2011, sp. zn. 1 SPR 175/2011, sp. zn. 1 SPR 269/2011, sp. zn. 1 SPR 35/2014 a sp. zn. 1 SPR 129/2014.

Výtka ze dne 17. 2. 2009, sp. zn. 1 SPR 56/2009, byla kárně obviněnému udělena za průtahy ve věci, v níž rozhodl o stížnosti proti usnesení policejního orgánu až po urgenci téměř za čtyři měsíce a pokyn k doručení svého rozhodnutí dal kanceláři až za dalších šest měsíců. Dne 16. 6. 2011 mu pod sp. zn. 1 SPR 174/2011 byly vytknuty průtahy ve věci, v níž o žádosti o přezkoumání postupu policejního orgánu rozhodl až po deseti měsících. Výtka ze dne 16. 6. 2011, sp. zn. 1 SPR 175/2011, byla kárně obviněnému udělena za průtahy při postoupení několika trestních oznámení příslušnému policejnímu orgánu či rozhodování o nich. Opožděné splnění pokynů okresního státního zástupce uložených při pracovní poradě ve třech věcech a průtahy při zpracování obžaloby v jedné věci bylo řešeno výtkou ze dne 11. 11. 2011, sp. zn. 1 SPR 269/2011. Výtka ze dne 24. 1. 2014, sp. zn. 1 SPR 35/2014, byla kárně obviněnému uložena za to, že o stížnosti policejního orgánu o odložení věci rozhodl až po roce. Konečně dne 17. 4. 2014 pod sp. zn. 1 SPR 129/2014 bylo kárně obviněnému vytknuto, že na výzvu okresního soudu opožděně odstranil vady podaného odvolání a jeho odůvodnění doplnil až po uplynutí osmi dnů od doručení zprošťujícího rozsudku, což mělo za následek odmítnutí odvolání a nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Ve všech těchto případech byl kárně obviněný upozorněn, že v případě dalších zjištěných nedostatků bude proti němu podán návrh na zahájení kárného řízení. Ani tato hrozba ho však neodradila od vzniku průtahů v jiných věcech či jejich dalšího trvání a od neodstranění závažného procesního pochybení, které jsou předmětem tohoto kárného řízení. Uvedených šest písemných

výtek tedy představuje další skutečnost svědčící v neprospěch kárně obviněného při celkovém hodnocení jeho osoby a posuzování závažnosti obou kárných provinění.

Kárně obviněnému značně přitěžuje i pracovní hodnocení, které dne 6. 2. 2015 vyhotovil navrhovatel. Podle něho je kárně obviněný naprosto uzavřený, nekomunikuje, nespolupracuje s ostatními státními zástupci ani administrativním aparátem a odmítá pomoc a rady svých kolegů. Soustavně neplní pracovní úkoly a pokyny okresního státního zástupce a má potíže s praktickým řešením problémů kvůli neschopnosti organizace práce, stanovení priorit, dodržování termínů, zvládnutí více úkolů a spolupráce s ostatními kolegy, jakož i kvůli nerozhodnosti, podprůměrné odborné erudici, problémům s logickým uvažováním, absenci sebereflexe a opakování stejných chyb. Doba vyřizování jednotlivých věcí u něho trvá podstatně delší dobu než u jiných státních zástupců a jeho práce vyžaduje stálou kontrolu. Výkon dozoru vůči policejním orgánům je zpravidla formální, bez aktivity a zaujetí pro věc. Proverky spisů, zjišťování stavu řízení a rozhodování o stížnostech provádí až na pokyn vedoucího státního zástupce. Se spisy se vesměs seznamuje až po předložení stížnosti či návrhu na podání obžaloby. Věcné problémy aktivně neřeší. Spisy bez opatření zakládá na novou lhůtu a odkládá na pozdější dobu. Svoji nečinnost zatajuje a některá rozhodnutí antidatoval. Okresní státní zastupitelství Plzeň - jih má přitom jeden z nejnižších nápadů, sídlí v nově rekonstruované budově a jeho státním zástupcům jsou vytvořeny výborné pracovní podmínky. Kárně obviněný má vlastní kancelář i odpovídající technické vybavení a byl mu přidělen notebook. V roce 2014 podal 34 obžalob a 57 návrhů na potrestání a zúčastnil se hlavního líčení nebo veřejného zasedání v průměru 1 až 1,5 dne v týdnu. Podle navrhovatele tedy kárně obviněný delší dobu nezvládá práci státního zástupce, přestože má k ní vytvořeny odpovídající podmínky.

Nad rámec tohoto pracovního hodnocení navrhovatel při ústním jednání v odpovědi na otázky členů kárného senátu a při závěrečné řeči uvedl, že k problémům při vyřizování věcí kárně obviněným začalo docházet asi po roce a půl od jeho nástupu do funkce, kdy odešel jeden státní zástupce na Nejvyšší státní zastupitelství a skončil tak nadstav v obsazení okresního státního zastupitelství. Průtahy kárně obviněného pravidelně zjišťoval při pracovních poradách, vždy je s ním projednal a nabádal ho, aby své věci konzultoval s ostatními státními zástupci. Po svatbě a narození dcery argumentoval rodinnými záležitostmi, jednou se zmínil o svém případném odchodu na probační a mediační službu a naposledy mu řekl, že napoprvé ho nikdo funkce státního zástupce nezbaví. Navrhovatel považuje za svou hrubou chybu, že návrh na zahájení kárného řízení nepodal proti kárně obviněnému již dříve. Jedná se však o malé okresní státní zastupitelství, na kterém panují téměř rodinné vztahy, a proto kolegyně ho přesvědčovala, aby dal kárně obviněnému ještě další příležitost.

Kárně obviněného vidají jeho kolegové podle navrhovatele na pracovišti málo. Je velmi uzavřený, téměř nemluví, a když se chce od něho něco dozvědět, musí za ním zajít a zahrnout ho otázkami, na které on odpovídá stručně jednou větou. Na pracovních poradách kárně obviněný nikdy neřekl, že má nějaký problém, a když mu naznačoval, že by některé věci řešil jinak, tak si většinou trval na svém. Státní zástupci i administrativa měli ke kárně obviněnému původně dobrý vztah, ten však ze strany kanceláře v důsledku jeho problémů se spisy spíše ochladl.

Dále navrhovatel uvedl, že v roce 2014 měl kárně obviněný zřejmě jednu zproštěnou věc. Obžaloby však zpracovává nekvalitně, častokrát se až u hlavního líčení prověřuje obhajoba obžalovaného a jemu přidělené věci trvají v řízení před soudem delší dobu. Ostatní státní zástupci nechťejí v jeho věcech u soudu intervenovat, čemuž je třeba uzpůsobit rozpis účasti u hlavních líčení. Kárně obviněný se specializuje na hospodářskou trestnou činnost, která však s ohledem na zemědělský charakter okresu Plzeň - jih není rozsáhlá ani náročná. Změna této specializace

by s ohledem na dlouholeté zaměření dalších státních zástupců na jiné agendy vyžadovala zásadní zásah do organizace práce okresního státního zastupitelství, a proto k ní přes opakované průtahy kárně obviněného nepřistoupil.

Konečně navrhovatel uvedl, že kárně obviněný přesně dodržuje pracovní dobu, ze své kanceláře pravidelně odchází v 15.15 hodin a nezaznamenal, že by se v práci zdržel déle nebo si domů odnášel nějaký spis. Očekával, že po podání kárného návrhu zabere, avšak byl překvapen jeho laxností při odstraňování průtahů. Kárně obviněný si z celé řady výše uvedených důvodů, jež se navíc kumulují, doposud neosvojil profesi státního zástupce, tuto funkci fakticky nevykonává a jedná spíše jako poštovní úředník, který opisuje to, co mu řekl policejní orgán. Kárně obviněný přitom nejeví žádnou snahu o nápravu, je třeba ho neustále kontrolovat a jeho činnost na státním zastupitelství je jedno velké trápení.

Obhajoba považovala toto hodnocení pracovní činnosti a osoby kárně obviněného za neobjektivní a osobně zaujaté. Pochybení, jež jsou předmětem kárného řízení, podle ní spočívají kromě jedné výjimky v průtazích při vyřizování věcí a nesvědčí tedy o neodbornosti kárně obviněného. Okres Plzeň - jih nemá jen zemědělský charakter, sídlí v něm řada firem, jejichž hospodářskou trestnou činností se kárně obviněný zabývá. Při výkonu dozoru se zaměřuje na to, aby byly spisy náležitě připravovány pro podání obžaloby a vedení soudního řízení. Většina jím zpracovaných věcí sice skončila u soudu po delší době, nicméně u hospodářské trestné činnosti je obvyklé, že se opakovaně projednává v odvolacím řízení. Jestliže by nebyl odborně způsobilý k výkonu funkce státního zástupce, nemohl by deset let pracovat na státním zastupitelství a mnohem dříve by jeho funkce zanikla nebo by bylo vůči němu vedeno kárné řízení.

Tvrzení navrhovatele o formálním a pasivním přístupu kárně obviněného k výkonu dozoru vůči policejnímu orgánu je podle obhajoby v rozporu s vyjádřením vedoucího oddělení hospodářské kriminality územního odboru Plzeň - venkov Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje ze dne 27. 2. 2015, kterým provedl kárný senát důkaz při ústním jednání. V tomto vyjádření se uvádí, že kárně obviněný se snaží aktivně, věcně a co nejprůkaznějším způsobem dokázat pachateli trestnou činnost i za cenu složitějšího dokazování a že po shromáždění potřebných důkazů neváhá podpořit policejní orgán při vydání usnesení o zahájení trestního stíhání a následně věc úspěšně dovést k pravomocnému odsouzení pachatele. Všichni zpracovatelé, v jejichž trestních věcech provádí kárně obviněný dozor, pravidelně uvádějí, že spolupráce s ním je nejlepší, že s ním pravidelně konzultují postup při prověřování či vyšetřování a že jim dává jasné a účelné pokyny k dalšímu šetření.

Dále obhajoba předložila vyhodnocení poznatků získaných o úrovni účasti státních zástupců Okresního státního zastupitelství Plzeň - jih na veřejných zasedáních konaných o změně způsobu výkonu ochranného léčení nebo o propuštění z ochranného léčení u Okresního soudu Plzeň - jih, které vyhotovilo Nejvyšší státní zastupitelství dne 13. 11. 2014 pod sp. zn. 7 SE 151/2014. V této písemnosti, jíž bylo rovněž doplněno dokazování, se uvádí, že kárně obviněný se všemi spisy, do nichž bylo nahlédnuto, od nápadu věci pracuje a intervencí státním zástupcům připravuje informace potřebné pro jejich kvalitní a aktivní účast na veřejném zasedání.

Kárný senát k uvedenému konstatuje, že základní povinností státního zástupce je kontrola správnosti postupu policejního orgánu v rámci výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení. Měl by to být proto státní zástupce, kdo hodnotí práci jednotlivých příslušníků policie, a nikoliv naopak. Proto lze jako nestandardní a neprofesionální hodnotit skutečnost, že na žádost kárně obviněného bylo pro účely kárného řízení vypracováno pro něho

velmi pozitivní vyjádření k dozorové činnosti od vedoucího oddělení hospodářské kriminality příslušného policejního útvaru. Takový postup totiž vytváří určitý stav závislosti státního zástupce na policejním orgánu v dalších trestních věcech a vzbuzuje pochybnosti, zda vyjádření k dozorové činnosti kárně obviněného ze dne 27. 2. 2015 nemohlo být právě takto motivováno. Pozitivní hodnocení kárně obviněného týkající se jeho aktivity při rozhodování o propuštění z ochranného léčení či o změně způsobu jeho výkonu pak nemá pro posouzení jeho osoby zásadní význam, neboť se jedná pouze o jednu z několika náplní činnosti okresního státního zastupitelství.

Navíc tvrzení obhajoby o neobjektivním posouzení pracovní činnosti kárně obviněného návrhovatelem odporuje pracovní a osobní hodnocení, které dne 26. 2. 2015 vyhotovila na žádost kárného senátu JUDr. T. U., náměstkyně okresního státního zástupce Plzeň - jih. V něm se uvádí, že k průtahům při vyřizování věcí kárně obviněného docházelo kvůli nesprávné organizaci i systému práce a chybnému stanovení priorit. Kárně obviněnému není možné vytýkat nepracovitost, ale spíše liknavost a nerozhodnost při posuzování věcí, jakož i nedostatek operativnosti v reakci na vzniklou situaci, kterou je nezbytné obratem vyřešit. Byly u něho zaregistrovány případy, kdy nedokázal věc vyřešit, a proto ji pouze odsouval a spisy založil na novou lhůtu, místo aby aktuální problém přednesl na pravidelné pracovní poradě. Kárně obviněný komunikuje s ostatními státními zástupci jen omezeně a připravuje se tak o možnost získat další zkušenosti při vyřizování věcí a vyvarovat se opakování stejných chyb. Po zjištění průtahů kárně obviněnému nabízela pomoc při vyřizování jeho další agendy, avšak ten ji odmítl. Dosavadní objektivně zjištěné opakované nedostatky ve způsobu plnění jeho úkonů a následné dlouhé prodlevy v jejich odstraňování však nesvědčí o jeho schopnosti sebereflexe. Vzhledem k tomu, že se nejedná o ojedinělé či krátkodobé průtahy, ale spíše o stav přetrvávající delší dobu, a vzhledem k přístupu kárně obviněného k řešení jeho pracovních problémů, se proto náměstkyně okresního státního zástupce přiklonila k závěrům vyjádřeným návrhovatelem.

Především však tvrzení kárně obviněného a jeho obhájce o neobjektivnosti a osobní zaujatosti návrhovatele vyvrací zjištění učiněná v tomto kárném řízení. Několik velmi dlouhých nečinností při vyřizování věcí, neustálé odsouvání řešení těchto průtahů na pozdější dobu zakládáním spisů na nové lhůty, liknavost při odstraňování nečinností po jejich zjištění vedoucím státním zástupcem, opakované ukládání písemných výtek za jiné průtahy a hrubá procesní pochybení mající za následek flagrantní porušení práva na obhajobu a odmítnutí odvolání proti zprošťujícímu rozsudku, totiž svědčí o pravdivosti úsudku návrhovatele, podle něhož kárně obviněný plní své povinnosti jen formálně, je nerozhodný, není schopen zvládat více pracovních úkolů, nemá dostatečnou odbornou erudici, nespolupracuje s ostatními státními zástupci a chybí mu sebereflexe.

Při hodnocení osoby kárně obviněného je tedy možné z pracovního hodnocení vyhotoveného návrhovatelem plně vycházet a učinit závěr, že pochybení zjištěná v tomto kárném řízení jsou výrazem jeho dlouhodobé neschopnosti náležitě zastávat funkci státního zástupce. Kárně obviněný přitom pracuje na státním zastupitelství s nízkým nápadem na jednoho státního zástupce, má zde vytvořeny nadstandardní pracovní podmínky a v práci není limitován osobními, rodinnými či zdravotními potížemi ani jakýmkoli problémy se svými kolegy. V jeho případě tedy neexistují žádné objektivní okolnosti, jež by mu bránily v řádném plnění pracovních povinností.

Kárně obviněný sice svého jednání litoval, avšak ničím nepřesvědčil kárný senát, že po zahájení kárného řízení došlo k žádoucímu zlepšení jeho pracovní činnosti. Při ústním jednání sice tvrdil, že se jeho práce postupně zkvalitňuje a zrychluje, avšak tomu neodpovídají zjištění návrhovatele ani jeho zmíněná pochybení, jichž se po podání kárného návrhu dopustil ve věcech sp. zn. ZT 253/2006 a sp. zn. ZT 22/2014. Dále byl kárně obviněný

schopen jen slíbit, že se již nedopustí dlouhotrvajících průtahů, ačkoliv u státního zástupce nemá docházet ani ke krátkodobé nečinnosti při vyřizování věcí. Vše tedy nasvědčuje tomu, že si kárně obviněný ani v průběhu kárného řízení neuvědomil, jakými vlastnostmi a schopnostmi má státní zástupce disponovat, aby mohl náležitě vykonávat svou funkci.

Kárně obviněný stojí před kárným senátem poprvé, nicméně v minulosti byl písemnými výtkami udělenými podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství za nečinnosti při vyřizování věcí vždy znovu a znovu varován před dalším porušováním svých pracovních povinností. Přesto se dopustil velmi závažných kárných provinění spočívajících v několika úmyslných extrémně dlouhých průtahách a v nenapravení základní procesní chyby vyšetřovatele. Skutečnosti zjištěné o osobě kárně obviněného přitom nedávají reálnou naději, že se již v budoucnosti dalších vážných kárných provinění nedopustí a znovu tak nepoškodí dotčené subjekty i dobrou pověst soustavy státních zastupitelství. S ohledem na celou řadu shora uvedených skutečností prokazujících, že kárně obviněný není schopen plnit své povinnosti státního zástupce ani na základní úrovni, tedy v posuzované kárné věci nepřichází v úvahu uložení jiného, než nejprísnějšiho kárného opatření, kterým je odvolání z funkce státního zástupce.

Ze všech těchto důvodů proto Nejvyšší správní soud jako soud kárný podle § 19 odst. 1 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, uznal kárně obviněného vinným dvěma kárnými proviněními podle § 28 zákona o státním zastupitelství, jichž se dopustil skutky popsány ve výroku tohoto rozhodnutí. Za tato kárná provinění uložil kárně obviněnému podle § 30 odst. 1 písm. c) zákona o státním zastupitelství kárné opatření odvolání z funkce státního zástupce. Dalším výrokem rozhodnutí kárného senátu byl kárně obviněný podle § 19 odst. 2 zákona o řízení ve věcech soudů, státních zástupců a soudních exekutorů zproštěn návrhu na zahájení řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce v části, která mu kladla za vinu průtahy ve věci vedené u Okresního státního zastupitelství Plzeň - jih pod sp. zn. ZN 1226/2013.

Dnem právní moci tohoto rozhodnutí kárně obviněnému zaniká funkce státního zástupce (§ 21 odst. 2 písm. d) zákona o státním zastupitelství).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **není** odvolání přípustné.

V Brně dne 9. března 2015

JUDr. Jiří Palla
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců